

Uitlui

Is er leven na de raad? Dat vraag ik mij dezer dagen wel eens af. Want er zijn enkele dierbaren zo mag ik ze inmiddels wel noemen. Maand na maand heb ik ze in de politieke arena van Gilze-Rijen zien kreunen, vechten en zweven. Vlijmscherp in het debat. Groot in hun humor. Grappig in hun grootheid dierbaren, dus, die de hoogwaardige raad van negentien gaan verlaten.

Ik zal ze missen.

Voor Jos van Gool.

De éminence grise der lokale politiek sluit geen carrière af, maar een leven, een tijdperk. Zoiets wat later in de geschiedenisboekjes terugkeert als het 'Tijdperk Van Gool'. 1873-1998. Niet meer weg te denken, maar toch voorbij. Op de grote hoop met Winston Churchill, Teddy Roosevelt, Gerrit Boemaars en Conrad Adenauer. En nu dan Jos van Gool. De wereld weer een stukje dichterbij de afgrond.

En ook Bets Milani.

Menselijk monument. De kiezer zelf in de raad. Als dat geen democratie is! Vanaf vandaag dus een beetje minder. En Bets wist van de hoed en de rand. Wordt in d'r eentje opgevolgd door twee doctorandussen.

Ik bedoel maar.

Voor Herman Räkera is het dubbel triest. D66 en Herman traden samen in het krijt. En worden er weer gezamenlijk uitgepleurd. Da's niet alleen voor Herman erg vervelend, maar vooral voor D66. Want Herman kan weer fietsen. Kilometer na kilometer de ledigheid van zich af trappen. Maar wat moet D66? Verveling en vandalisme liggen op de loer bij de democraten. Wie houdt de jongelui in toom als Herman de Mont Ventoux bedwingt? Meer blauw op straat. Er zit niets anders op. Hoedt u voor D66.

Voor 's avonds.

Ook de neefjes Smet en Rennen zien wij niet meer terug. Tenzij er iets heel ergs met Stan van Beijsterveldt gebeurt. Wij gedenken hen in onze gebeden. Hun authentiek christelijke geluid zullen wij slechts node missen. De zoet zalvende stem van Eugène. Geboren als misdienaar. Groot geworden als diaken onder pastoor Joosen en nu dan eindelijk kapelaan en met vervroegd pensioen. Soms zit het mee, soms zit het tegen.

Dat geldt ook voor Jan Rennen. De vos Rennen heb ik hem ooit genoemd. En dat blijf ik zeggen. Want ik sta als één man achter al mijn uitspraken. Wij zullen niet alleen zijn sluwheid, zijn listigheid missen. Maar vooral ook zijn ongeëvenaarde rekenkunst. Hij kon als geen ander Rennie Brouwer, Aarts' eigen zakjapanner, zo aandoenlijk doen stotteren. En nu blijken zelfs de rekenmeesters van de provincie Jans chicanes niet te kunnen volgen. Enig in zijn soort, die Jan.

Lege stoelen laten zij niet achter. Wel een leegte in menig hart. Om maar te zwijgen van de desillusie van het thuisfront. Wat eerst zo'n aangenaam mens leek, verandert in een monster als je het de hele dag over de vloer hebt.

Ik zal nog vaak aan hen denken. De eerste dagen.

En o ja, Jo Marinus gaat ook weg.